

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 14den DECEMBER, 1822. N. 50.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiscaal's Kantoor, den 13den December 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalficeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

EDICTALE CITATIE!

MET prealabel consent van Zyne Excellentie PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schout by Nacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

DOET de Weledele Gestrenge Heer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN EL SEVIER, Raad Fiskaal dezes en onderhoorige Eilanden, als daartoe by resolutie van den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie de dato 10den October deses jaars ge autoriseerd.

DAGVAARDEN allen en een iegelyk wel ken vermenen mogten, eenig regt, actie of pretentie te hebben op de LADING van de Brik EENDRAGT, laatst gevoerd door Kapitein LEONARD SISTARE, onder Nederlandsche Vlag alhier binnen geloopen en aangehaald, en welke *ad opus jus habentium* by nadere resolutie van dezen Raad de dato15denNovember dezes jaars, op Publieke Vendu zal worden verkocht, tegens de Ordinaire Sessie van den Raad van Civiele en Criminele Justitie dezes Eilands, die gehouden zal worden den 6den Maart Een Duizend Acht Honderd Drie en Twintig; ten einde aldaar te komen aanhooren zoodanig Eisch en Conclusie, als gemelde Heer Raad Fiskaal *ex officio* staande Rolle tegens gemelde Lading of provenu derzelve, zal willen doen en nemen; en verder voort te procederen als naar style, alles op pœne dat tegens de non Comparanten zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van actie, met injunctie van *Perpetuum Silentium*

Aldus voor de derde en laatste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao den 6den December 1822.
H. R. HAYUNGA, Secretaris.

TRANSLATION.

CITATION BY EDICT.

WITH previous obtained consent from His Excellency PAUL RALPH CANTZ'LAAR, Knight of the Order of the Netherlands Lion, Rear-Admiral in the service of His Majesty the King of the Netherlands, Governor of Curaçao and its Dependencies, Bonaire and Aruba, and Commander in Chief of the Military and naval forces in the same, &c. &c. &c.

DOTH the Honourable Doctor ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Councillor Fiscal of this Island and its Dependencies, and as being thereto authorized by resolution of the Honourable Council of Civil and Criminal Justice, bearing date the 10th of October of this year,

SUMMON all and every person or persons, who may conceive to have any right, action or pretention on the CARGO of the Brig EENDRAGT, lately commanded by Captain LEONARD SISTARE, put in and seized in this port under the Netherland's Flag; and which, by a further resolution of said Council, bearing date the 15th of November of this year, will be sold at Public Auction *ad opus jus habentium*; to appear at the ordinary Session of the Council of Civil and Criminal Justice, which will be held on the 6th of March one thousand eight hundred and twenty three, in order there to come and hear such claim and conclusion as the said Councillor Fiscal, *ex officio*, in open Court shall be pleased to make and take against the said Cargo or the proceeds thereof; and further to proceed thereon according to the usual mode, on pain of proceeding against the non-appearers by default and privation of action, with injunction of *perpetuum silentium.*

Thus published for the third and last time in Fort Amsterdam, in the William Town, at Curaçao, the 6th of December, 1822.
(Signed) Dr. H. R. HAYUNGA.
Translated by me,
M. RICARDO, Gov. Int.

Gouvernements Secretary op Curaçao den 9den December 1822.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretary zal worden opgemaakt, om van hier naar Amsterdam verzonden te worden, met het Galjoot Schip Alberta & Jacoba, gevoerd door Schipper D. J. De Groot, en dat dezelve Brieven Zak op aanstaanden Maandag den 16den dezer, des morgens te acht ure precies, zal gesloten worden.
De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 13den December 1822

ALLE Personen die Schuldig zyn aan JOSEHP THOMPSON, de wel bekende Waard van de vorige UNION HOTEL, op dit eiland, worden verzocht om hunne Oude Schulden te betalen, zoo niet zal dezelve uithoofde van den langen tyd dat zy de betaling uitgesteld hebben, hem noodzaken om ieder een zonder onderscheid van Personen te vervolgen. Daar het jaar op den 31sten van deze maand zal eindigen, zoo het hem zeer spyten om het nieuwe te beginnen door het dagvaarden van zyne nalatige schuldenaars. J. THOMPSON.

Dec. 13, 1822.

NOTICE.

ALL Persons in Debt to JOSEPH THOMPSON, the well known Landlord of the late UNION HOTEL, in this island, are requested to Pay up their Old Scores, otherwise the length of time they have been chalked up will oblige him to prosecute each and all without distinction of Persons. As the year will close on the 31st of this present month, he would be very sorry to commence a new one by sueing the defaulters. J. THOMPSON.

Den 13den December 1822.

DE ondergeteekende van voornemens zynde om binnen korten tyd een KOFFY HUIS te openen op No. 9 in de Willemstad aan de Waterkant, beveelt zich aan zyne Vrienden en die Heeren welke hem eertyds met hun gezelschap vereerd hebben; en hy verzekert hun dat elke oplettendheid zal betoond worden voor hun gemak en geryffelykhedon, men zal in eene volgende bekendmaking den dag bestemmen op den welken hy zyne bezigheden zal aanvaarden.
J. THOMPSON.

Dec. 13, 1822.

THE Subscriber intending to open, in a short time, a COFFEE HOUSE, at No. 9. on the Water-side in William Town, begs to recommend himself to his Friends and those Gentlemen who formerly favored him with their company; and he assures them that every attention will be paid to their comfort and convenience. Notice will be given in a future advertisement of the day on which he will commmence business. J. THOMPSON.

Den 3den December 1822.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Penningmeester van de Begrafnis Societeit *d'Eensgezindheid*, en speciaal geautoriseerd zynde door de Heeren Commissarissen tot het Bestuur MR. I. J. RAMMELMAN ELSEVIER en J. J. BEAUJON; doet hier mede openlyk bekendt maken: Dat de Leden des gemelden Sociteits, die nalaatig zyn gebleven derzelve deugdelyk verschuldigde Contributie gelden, bepaaldelyk sedert het begin dezes Jaars, en gedurende den afloop van het vorige Jaar 1821, behoorlyk te voldoen; nu op ultimo dezer maand, en dus by het einde dezes Jaars, niet verder als Leden onzer voormelde Sociteit mogen aangemerkt worden, en dien ten gevolge, hunne namen op de lyst, zonder de minste onderscheid of aanzien van personen, dadelyk worden geroyeerd.

Heeren Commissarissen bewogen door het gevoel der waarde en loflyke bedoeling, zoo wel als de overtuiging der zeer nuttige uitwerking van het goede instituut, welks instandhouding hoofdzakelyk door de prompte betaling der drie maandelyksche Contributien (een gering doch tevens maatschappelyke benoodigdheid) geeffektueerd moet blyven; vinden zich in de verplichting, temeer thans door gebrek van gereede penningen by het fonds; billyk en rechtmatig, ook ultimatelyk by dezen, de voorzeide belanghebbende Leden, welmeenend aantemanen, en vriendschappelyk te verzoeken om, ter vermyding van hun eigen nadeel, *al het verschuldigde* met den afloop dezes Jaars, betamelyk en naar de dringende vereischte der Societeit's behoeften, te willen vereffenen.
LUCAS HANSZ.

LOTERY.

DE ondergeteekende geeft mits deze kennis aan het Publiek, als dat er genoegzame Billetten gefourneert zyn geworden, in het beloop van gepasseerde Week in vermindering van de vorige advertissement, en nog zeer weinig overgebleven zyn om als nog te Fourneren, hopende dat dit in de aanstaande Week gesebieden zal, ten einde eene nadere advertissement zal kunnen doen, om de trekking te bepalen. S. S DELVALLE,
Directeur der Lotery.
Den 13den December 1822,

Voor de Curaçaosche Courant.

De geregtigheid wordt gezegt onder de Godinnen de laatste geweest te zyn, die de aarde verlaten heeft. Hebben mogelyk *sommige menschen* tegen haar vertrek *geprotesteerd en geappelleerd*? Zulks is niet waarschynlyk, want had het den Goden en Godinnen behaagd nog een tydlang by ons te vertoeven, Astrea zou gewis de eerste geweest zyn, die tot het verhuizen besloten had.

Onder de groote deugden, waarover de oude en hedendaagsche zedemeester in hunne schriften, gesprekken en redevoeringen gehandeld hebben, is de geregtigheid in den hoogsten rang geplaats, en met de meeste naauwkeurigheid onderzogt. Inderdaad is zy, de alleruitgestrekste, en bevat onmiddelyk de overige deugden in zich. Bezwaarlyk zal men zich een onderscheiden denkbeeld van eenige deugd vormen, met uitsluiting van anderen; maar de geregtigheid te begrypen, afgetrokken van alle overige deugden, of slechts van eene derzelver, is volstrekt ondoenlyk. Hy kan jegens zich zelven niet regtvaardig zyn, die zich door onmatigheid, ziekten en zwakheden op den hals haalt; hy kan jegens zyne vrienden, zyn huisgezin, zyne vrouw en kinderen niet regtvaardig zyn, die de wyste middelen tot hun behoud verwaarloost; en by gebrek aan voorzigtigheid, de zwakken, de hulploozen aan armoede en ellende blootstelt. Hy kan jegens zynen koning en zyn vaderland niet regtvaardig zyn, die geene ware kloekmoedigheid bezit, om zich tegen onwettige verdrukking en geweldige aanvallen te verdedigen.— Die edele heldenmoed, die vaderlands liefde, welke in de groote mannen der oudheid gloeide, was slechts eene verhevener soort van geregtigheid, eene hooger geklommene liefde tot deugd, op het algemeene geluk doelende. De geregtigheid bevat dus een geheel stelsel van pligten, zynde die band der maatschappy, die knoop der vriendschap, waardoor de harten der enkele personen aan malkander verbonden en ondersteund worden.

Het bloote aanschouwen van regtvaardige handelingen, verwekt verwondering, vervult ons met welgevallen en vergenoegen, en maakt zich dikwils meester van de goedkeuring zelfs der ondeugendsten, dwingende hen eene eerbiedige hoogachting af, en neemt de gewoone vooroordeelen wegens de vruchteloosheid van het nakomen zyner pligten.

De twee voorname regels der geregtigheid zyn, "elk het zyne te geven, en niemand te beledigen," het eerste betreft meer onmiddelyk den handel en het verdrag der menschen onder elkander, en bevat alle verpligtingen, welke voortkomen uit hunne behoefte, noodwendigheden, en uit den eisch, dien de een op den ander heeft; het laatste is nog uitgestrekter, als sluitende een verbod van alle ongeregtigheid in, en zynde dus betreklyk tot alle menschelyke daden. Zonder deze wet zou het leven aan gedurige gevaren blootgesteld, en alle bezitting onzeker zyn; de eer, de goede naam zou afhangen van de genade van vermomde rovers, en verspreiders van kwade geruchten. Zy is het die de verscheidene deelen van regeringen digt aan een hegt, den burgeren de verpligting oplegt om aan hunne wettige overheden te gehoorzamen, en de overheden gebiedt voor het geluk der maatschappy te zorgen. Deze wederzydsche verpligtingen weggenomen zynde, zou het bestuur geheel verbasteren; daar zou eene volstrekte regeringloosheid de overhand nemen, en de menschen zouden in woeste dieren veranderen. S.

Curaçao den 4den December 1822.

Den 5den Dec. 1822.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, als hiertoe speciaal by Zyne Excellentie den Schout by Nagt, Gouverneur geautoriseert en gelast, maakt by deze elk en een ieder bekend, dat de persoon van Philip Mens de Broyer, gedeporteerde by ministerieel besluit dd. 27sten September 1821, gansch en al tot de uitoeffening der judicieel practyk, inhabil en ongequalificeert verklaart zynde, aan denzelve ten overvloede op heden dieswegens is gedaan interdictie, op pœne dat in cas verder daarin mogt voortvaren onder wat prætext ook, hy geïnterdiceerde zal worden gestraft met een gevangenis te water en te brood, en met strengere straffe naar bevind van zaken : Wordende zulks tot een ieders narigt gepubliceerd, met affixie ter gewoone plaatse, alles onder inhæsie van de Raads Fiscaals waarschouwing deze aangaande in de Curaçaosche Courant van den 4den January ll. geplaatst.

De Raad Fiscaal voornoemd,
RAMMELMAN ELSEVIER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—DECEMBER.

7.	golet	Two Brothers, Graciozo,	Porto Rico
	lantje	Arrogante, Andicende,	P. Cabello
9.	bark	Petit Andre, Ernest,	St. Thomas
	golet	Dorothea, Debrot,	Bonaire
	bark	Industry, Nicolaas,	dito
10.	golet	Commerce, Stidtson,	St. Thomas
	——	Venice, Todd,	dito
11.	——	Fuyk, Philipyn,	Bonaire
	bark	Spy, Bruneus,	Newburn North Caroline
12.	golet	Louise, Peterson,	Puerto Cabello
	——	Maria, Antich,	Porto Rico

UITGEKLAARD—DECEMBER.

7.	golet	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
	——	Vestal, Ireland,	New York
	——	Drie Zusters, Peron,	Puerto Cabello
9.	bark	Jonge Vrouw Fanny, Siragusa,	dito
	golet	Anna Isabella, Campbell,	St Thomas
	——	Maria, Walter,	Puerto Cabello
	lantje	Arrogante, Andura,	dito
10.	golet	Helena, Eltino,	St. Thomas
11.	——	Maria, De Groot,	Bonaire
12.	bark	Petit Andre, Ernest,	St. Thomas
	——	Rafalle, Marion,	St. Eustatius

Z. M.'s brik de Zwaluwe, kapt. Bodel, zeilde Maandag naar Puerto Cabello.

Het Deensche korvet Najade, kapitein Uldall, van 20 stukken, kwam van St. Thomas, laatst van Puerto Cabello, alhier op Woensdag namiddag aan. Vroeg des volgenden morgen vuurde de Najade een salut, hetwelk beantwoord werd.

Men heeft nog niets verders vernomen van het gerugt wegens de herneming van Maracaybo. Het volgende nieuwspapier, over dit onderwerp hebben wy ontvangen, welke wy aan onze lezers vóórleggen, gelyk wy het ontvangen hebben ; maar uit deszelfs zonderlingen inhoud, belyden wy opregtelyk dat onze twyfel steeds onverzettelyk blyft, echter daar het onzen wensch is dat ons Weekblad onpartydig zy, geven wy het indiervoege, latende aan onze lezers om zelven hunne eigen gedachte te vormen — Door de sterke stroom naar beneden, vermoeden wy de oorzaak te zyn, waarom er geene vaartuigen van de kust hier aangekomen zyn.

"COLUMBIA.

"*Waarschynelyke herneming van Maracaybo.*

"Uit een byzonder berigt, welke op dit eiland ontvangen is, gedagteekend Vela de Coro, den 29sten ll. en geteekend zoo ver men het kan uitmaken door Don Francisco Garcés, schynt het dat er eene officieele afzending aldaar was ontvangen van Don Rudecindo Oberto, kommandant van Casicure, meldende, dat terwyl deze officier toebereidselen maakte om de Spaansche positiën te Alta Gracia aantevallen, by te Ancon de emigratie van Maracaybo ontmoette, waaronder er een aantal wegloopers van de koningsgezinden waren ; verscheidene van hen waren gewond, die hem berigtten, dat generaal Montilla een detachement van 1200 man, gevoerd door kolonel Sarda afgezonden had, om den vyand te verontrusten aan de kant van de rivier Limon, ten einde hy kans kan krygen met de groote magt van zyn leger den vyand in de achterhoede te verrassen ; dat generaal Morales echter, van deze beweging onderrigt zynde, al zyne krygsmagt tegen den Patriotschen opperhoofd gerigt had, en het gevegt vooruit geloopen was ; dat Loubet, kommandant der Spaansche ruitery, in denzelfden tyd, verradelyk de middelen aangeschaft had, aan de troepen van Sarda, om de rivier over te kruizen ; dat dus gesteld zynde, generaal Morales gedurende zes dagen lang woedig geslagen heeft, maar zyne armée verzwakt vindende, door het verlies van 300 doden, waaronder verscheidene zyner beste officieren ; namenlyk : Narciso Lopes, Manuel Lorenzo, Gonzales en vele krygsgevangenen en wegloopers, hy op Maracaybo terug trok, welke plaats hy verlaten heeft, met het overschot zyner krygsmagt, en vlugtte hals over kop op Los Puertos de Altagracia, welke hy weder verliet en zyne vlugt naar Coro genomen had, met de overblyfsels zyner armée, gevormd in kolonnen, hy zelve in het midden, gewond, in een hangmat gedragen, en kwam op den 27sten laatstleden te Dabajura aan ; men meldt dat generaal Montilla digt op zyne hielen zat, maar dit is onzeker.

"Een brief van den 29sten meldt ter bevestiging van bovenstaande, dat generaal Morales terug getrokken is, met een ellendig overschot zyner troepen, bestaande voornamelyk van het bataljon Maracaybo, maar met zeer weinig van de andere ; dat er in de provintie van Coro toebereidselen gemaakt worden om hem aantevallen of terug te trekken, zoo gelyk men het naar gelang van zaken zal noodig oordeelen. De Columbiaansche troepen hebben zich in guerrillas gevormd, en gedeeltelyk op La Sierra terug getrokken, deze laatste met het dubbele voorwerp om de guerrillas te ondersteunen en de Spaansche krygsmagt in het gezigt te komen, zoodra hunne magt naauwkeurig bekend was. In het ooghouden hiervan zouden zy waarschynelyk hunne terugtogt verder voortzetten tot in de binnenlanden, in verwachting van versterking, om het Spaansche opperhoofd te strikken."

Met vaartuigen van St. Thomas die gedurende deze week hier aangekomen zyn, hebben wy de Couranten van dat Eiland tot den 3den dezer ontvangen, en Londensche dagbladen tot den 14den October.

Zyne excellentie admiraal Jessen, gouverneur van St. Thomas, heeft het dekreet van generaal Morales bekend gemaakt betrekkelyk de vreemdelingen die tot dat einde van het Spaansche hoofdkwartier verzonden zyn, alleenlyk met de onderstaande voorwaarden :—

"De volgende publicatie van Z. E. Don Francisco Tomas Morales is door ons ontvangen, de welke ik hiermede bekend maakt tot narigt van de kooplieden en andere belanghebbende in dit eiland."

Het protest van Z. E. de Gouverneur Cantz'laar tegens dit dekreet is in zyn geheel in de St. Thomas Courant geplaatst.

Z. B. M. fregat Active, kapitein King, heeft op den 29sten November van Engeland komende, St. Thomas aangedaan, en zeilde denzelfden namiddag naar Jamaika.

Der V. S. fregat Congress, kapitein Biddle, kwam denzelfden morgen te St. Thomas van Norfolk over St. Bartholomews aan, en zeilde den 1sten December, en des volgenden dags kwamen de Britsche oorlogs brik Bostard, kapitein Rich, van Barbados, en der V. S. brik Spark, kapitein Wilkinson, beiden in dat eiland aan, en zyn sedert weder naar zee gegaan,

LONDEN.

Den 11den Oct.—Wy vernemen dat de onderhandelingen met Spanje, om aan de woeste strooppartyen in de West Indiën een einde te maken, welke zoo schandelyk is veroorloofd geworden, om onze schepen uitteplunderen, byzonderlyk in de nabuurschap van Cuba, is met de gewenschte welslaging bekroond geworden. Waarlyk, het is zoo ver gekomen, dat het Spaansche Constitutioneele gouvernement ons toegestaan heeft, zoodanige maatregels in eenig gedeelte in het gebied of de bezittingen, waarover hetzelve nog souvereiniteit heeft aan de hand te nemen, die noodig ter bescherming onzes handels moge geoordeeld worden. Dit wordt gezegd, dat deze omstandigheid strekken zal, om het volgende artikel welke wy in onze scheepstydingen bekend gemaakt hebben te verklaren :—

"*Falmouth, 28sten Sept*—Aangekomen Z. M.'s schepen de Medway en Seringapatam, van Portsmouth, en vertrok weder in *geheime dienst met gezegelde orders.*"

Wy gelooven dat de "*geheime dienst,*" waarin deze schepen uitgezonden zyn, geen ander is, dan de uitroeying van de roovers op de Kaap St. Antonio, en dat zy gevolmagtigd zyn, bezit van de plaatsen te nemen, welke de schuilplaats dier vrybuiters in dat gedeelte geworden is.

Wy vernemen dat de verplaatsing der paketten voor de post kantoren van Falmouth naar Plymouth is besloten geworden, en in kort stand zal grypen. Het wordt gezegd, dat het voornaamste gedeelte der vaartuigen, door het gouvernement van de eigenaars zullen gekocht, en waarop bevelhebbers zullen geplaatst worden, staande onder het opperbevelhebberschap van Plymouth.

De daadzaak dat de hertog van Wellington niet naar Verona is vertrokken, noch deel in de zamenkomst van het Heilig Verbond te Verona neemt, dan om de bekendmaking overteleveren waarmede hy belast was, gevoegd met andere omstandigheden onzer buitenlandsche staatkunde in het tegenwoordig, zal natuurlyk opmerking doen ontstaan. Het schynt dan, dat het Britsche kabinet geene vertegenwoordigers wil hebben in het kongres, hetwelke wy ons verbeelden, van het grootste belang voor geheel Europa zoude zyn.

Den 12den Oct.—Zeer weinige bezigheden zyn heden op de beurs afgehandeld ; maar op de koninglyke beurs ondervond men een wonderbaarlyk gevoel door eene nieuwe "Peruviaansche Leening" van een millioen en twee maal honderd duizend ponden sterling, waarvoor is gekontrakteerd geworden ten dienste des Peruviaanschen staats. De revenuen spruitende van het munten en de tolhuizen zullen verbonden worden, om de betaling van den interest en der leening te verzekeren. De schuldbrieven zullen in gelyke deelen alle jaar afbetaald worden gedurende den tyd van 30 jaren, beginnende met 1826 en eindigende in 1856.

HANDELDRYVING MET HOLLAND.

6 *Circus Minories,* 11*den Oct.* 1822.

MYN HEER !—Ik heb het genoegen U bekend te maken dat het Nederlandsche gouvernement een order uitgegeven heeft, waarby Britsche schepen, wegens het betalen van ton en last gelden op gelyke voet gesteld zyn met Hollandsche schepen in de haven der Nederlanden ; en dat de ontslaning van buitengewone geregtigheden van den 5den July laatstleden zal aanvang nemen.—Ik ben,

(w. g.) JOHN HALL.

Mr. Bennet, jun. Lloyd's.

Den 14den Oct.—Er is geen nieuws meer van Griekenland, waar men op vertrouwen kan, voor zoo ver wy eene gedachte kunnen maken van de verwarde en tegenstrydige berigten, die van beide kanten verschenen zyn, zouden wy besluiten, dat de Grieken in geen geval zich ooit bang voor den vyand betoond hebben, en gevolgelyk dat er nog geen beslissend gevegt geweest is. Aan den anderen kant vermoeden wy dat de Turken de magt huns vyands verachtende het in vele opzichten te ver gedreven hebben en voor hunne vermetelheid veel by den berg oorlog geleden hebben.

Het is omtrent onmogelyk een denkbeeld te maken, zoo men van den toestand van zaken in het noorden van Spanje als in de Morea—een stel kouranten beschryven de royalisten overal overwinnend, en een ander vermeld de konstitutionalisten als even gelukkig. De Bayonne kouranten beschryven de militaire toebereidzelen van de Fransche zyde aan de grenzen als zeer aanmerkelyk ; en met leedwezen lezen wy in den brief van onzen korrespondent het toenemend geloof, dat de groote mogendheden van de vaste wal besloten hebben om hulp aan den koning van Spanje te zenden.

De Parysche Couranten behelzen nieuws van Konstantinopel van den 3den ll. dewelke berigten, dat lord Strangford de hoofdstad den dag te voren verlaten had om het kongres by te wonen. Te voren had hy eene lange tezamenkomst met den Reis Effendi ; en geen twyfel, of zyne tegenwoordigheid te Verona, zal alle schikkingen verligten, die tot de bevrediging der oost nodig zullen geoordeeld worden.

Parys, 7den Oct.—Op Zaturdag den 5den onderging generaal Berton de uitvoering van het vonnis. Hy was tot op het laatste oogenblik toe zeer gerust van gemoed.

HET KONGRES.

Het volgende is een uittreksel uit eenen brief die Dingsdag te Londen ontvangen werd, Parys den 3den October.

M. de Chateaubriand zal aanstaande Vrydag Parys verlaten, dat wil zeggen morgen, om zich naar het kongres te Verona te begeven. Dit verhaaste vertrek, is toeteschryven aan de aankomst eenes buitengewonen kouriers, op gisteren, by het departement van buitenlandsche zaken. Ons gouvernement maakt veel zwarigheid om aan de wezenlykheid van den hertog van Wellington's ziekte te gelooven ; eenige twyfelingen werden zelfs in den raad uitgedrukt die gisteren gehouden werd, en dit schynt de gespannene ongerustheid nog aantewakkeren.—De vrees werd geuit, dat Engeland het niet geheel eens met het Fransche gouvernement was aangaande Spanje, en het werd verondersteld, ik weet niet, gegrond of ongegrond, dat hy op zyne reis die hy in kleine station aflegt, eene zamenkomst met de keizers van Oostenryk en Rusland te Tegern in het oog had, eer hy eenige gemeenschap met een der Fransche plenipotentairen had. Gy dient te weten hoe verre deze veronderstelling gegrond is ; wat my betreft, ik geloof dat het binnen de palen der menschelyke handelingen legt, want het is byzonderlyker het begin der oneenigheden met Spanje, dat vele menschen onregtvaardiglyk wenschen moeten. Indien waarlyk de wezenlyke beweeg oorzaak, die vele Christen vorsten verhinderd heeft, om de Grieken by te staan, de vrees is, om den oorlog in Europa te zien opwakkeren, is het dan mogelyk dat dezelve oorzaak met Spanje bestaan kan ? Deze vraag beantwoord zelfs. Eene omstandigheid loopt te zamen om aantetoonen hoe vuriglyk de oorlog met Spanje gewenscht wordt. Het is bekend dat de heer van Villele verstandiglyk en ongevergd in den raad tegenstand geboden heeft, en dat dien ten gevolge klagten tegen dezen opregten minister zyn ingeleverd. Zedert eenige dagen verhaalt men in de publieke kringen dat hy in eene drukke briefwisseling met den heer de Talleyrand is, en dat de laatst genoemde door zyne handelingen het ministerie geleidt.—Oordeel in hoe verre dit waarschynlyk is.

His Majesty's brig Swallow, captain Bodel, sailed on Monday for Puerto Cabello.

The Danish sloop of war Najade, of 20 guns, captain Uldall, arrived here on Wednesday afternoon, from St. Thomas, last Puerto Cabello. Early the following morning a salute was fired from the Najade, which was duly returned.

Nothing certain has as yet transpired of the reported recapture of Maracaybo. The following paper, on this subject, has been put into our hands, which we present to the public just as we received it ; but, from the remarkable tenor of the composition, we candidly confess that our doubts still remain unremoved ; however, as it is our wish that our paper should be impartial, we give it insertion, leaving our Readers to form their own opinions. The circumstance of the current having run so strong to leeward is, we presume, the cause of there having been no arrivals from the coast.

"COLUMBIA.

"*Probable re-capture of Maracaybo.*

"From a private account which has reached this island, dated Vela de Coro 29th ult. and signed, as near as can be made out, by Don Francisco Garcés, it appears that an official despatch was received there, from D. Rudecindo Oberto, commandant of Casicure, stating, that while this officer was preparing to attack the Spanish positions at Altagracia, he fell in, as

Ancon, with the emigration from Maracaybo, among which were a number of deserters from the royalists, several of whom were wounded, who informed him that general Montilla had sent a detachment of 1200 men, headed by colonel Sarda, to allarm the enemy on the side of the river Limon, in order for him to surprise them in the rear with the main body of his army; that general Morales, however, apprised of this movement, directed all his forces against the patriot chief, and anticipated the fray; that in the meantime Loubet, who commanded the Spanish cavalry, treacherously furnished the means to the troops of Sarda, to cross over the river; that thus situated, general Morales fought desperately for six days in succession, but finding his army weakened by the loss of 300 men slain, including several of his best officers, namely Narciso Lopez, Manuel Lorenzo, Gonzales, &c. and many prisoners and deserters, he fell back on Maracaybo, which place he evacuated with the remnant of his forces and fled precipitately to Los Puertos de Altagracia, which again he left and directed his flight towards Coro, with the remainder of his army, formed in square columns, and himself in the center, wounded, carried in a hammock; having on the 27th ult. arrived at Dabajuro; the same account adds, that general Montilla was closely pushing on his heels, but this is not certain.

"A letter of the 29th ult. in confirmation of the above; states that general Morales retreated with a miserable remnant of his troops, con- chiefly of the battalion Maracaybo, but with very few of the others; that preparations were making in the province of Coro, either to attack him or fall back as might be deemed advisable by circumstances, the Columbian troops having partly formed themselves in guerillas, and partly retreated to La Sierra, these latter with the double object of supporting the guerillas, and of fronting the Spanish forces, as soon as their strength is correctly ascertained; in the observation of which they may probably retreat still farther to the interior, in expectation of reinforcements, by way of getting the Spanish chief laid in a snare."

By the arrivals from St. Thomas during the week, we received the papers of that island to the 3d inst. and London journals to the 14th October.

His Excellency admiral Jessen, governor of St. Thomas, has published the decree of general Morales, relative to foreigners, which had been forwarded for that purpose from the Spanish head-quarters, simply with the subjoined preamble:—

"The following communication from his excellency general Don Francisco Tomas Morales has been received by me, which is hereby published for the information of the merchants and others concerned in this island."

The protest of his excellency governor Cantz'laar against that decree, is inserted at full length in the St. Thomas papers.

His Britannic majesty's frigate Active, capt. King, touched at St Thomas on the 29th November, from England, and sailed same afternoon for Jamaica.

The U. S. frigate Congress, capt. Biddle, arrived at St. Thomas the same morning, from Norfolk, via St. Bartholomew's, and sailed on the 1st December; and on the following day the British brig of war Bustard capt. Rich, from Barbadoes, and U. S. brig Spark, capt. Wilkinson, both arrived at that island, and had since gone to sea.

LONDON.

Oct. 11.—We understand that the negociations with Spain, for putting down the attrocious marauders in the West Indies, who have been so disgracefully allowed to ravage our shipping, particularly in the neighbourhood of Cuba, have been attended with the wished for success; so much so, indeed, that the Spanish constitutional government has permitted us to take such steps in any part of the territory or possessions over which she yet claims sovereignty, as may be necessary for the protection of our commerce. This circumstance, it is said, will serve to explain the following article which we published in our ship news:—

"*Falmouth, Sept.* 28.—Arrived his majesty's ships Medway and Seringapatam, from Portsmouth; and sailed again on *secret service, with sealed orders.*"

It will be found, we believe, that the "*secret service*" on which these ships have been sent, is no other than the extermination of the pirates at Cape St. Antonio, and that they are empowered to take possession of all places which have become the haunts of those freebooters in that quarter.

We understand that the removal of the post office packets from Falmouth to Plymouth has been determined on, and will shortly take place. It is said the principal part of the vessels will be purchased of the owners by government, by whom the commanders, &c., will be appointed, and put under the orders of the commander-in-chief of Plymouth.

The fact that the duke of Wellington does not proceed to Verona, or take any part in the conferences of the Holy Alliance at Verona, farther than delivering the communication with which he is charged to them, coupled with other circumstances relative to our foreign politics at present, will naturally excite attention. It thus appears that the British cabinet will have no representative at a congress which we were led to suppose, would be of the utmost importance to all Europe!

Oct. 12.—Very little business has been done to-day on the Stock Exchange, but on the Royal Exchange a prodigious sensation has been created by a new "Peruvian Loan," of one million two hundred thousand pounds sterling, which has been contracted for the service of the State of Peru. The revenues arising from the mint and from the customs, will be mortgaged to secure the payment of the interest, and the redemption of the loan. The bonds will be paid off at par in equal portions each year during 30 years, commencing in 1826 and ending in 1856

TRADE WITH HOLLAND.

6, *Circus Minories, Oct.* 11, 1822.

SIR,—I have the pleasure of acquainting you that the Dutch government has issued an order by which British ships, in respect of tonnage and lastage dues, are placed upon the like footing with Dutch ships in the ports in the Netherlands, and that the *exemption* from extra dues will take effect from the 5th day of July last past.—I am,

(Signed) JOHN HALL.

Mr. Bennet, jun. Lloyd's.

Oct. 14.—There is no further news from Greece that can be depended upon. As far as we can form an opinion from the confused and contradictory statements that have appeared on both sides, we would conclude that the Greeks have never in any one case given a fair front to the enemy, and consequently that there has been no decisive engagement. On the other hand, we suspect that the Turks, despising the efforts of their enemy, have pushed, in many instances, too far, and have suffered severely for their temerity by the mountain warfare.

It is almost as difficult to form an opinion on the state of affairs in the north of Spain as in the Morea—one set of papers describing the roy alists to be every where prosperous, and others represent the constitutionalists to be equally successful. The Bayonne papers of the 3d inst. represent the military preparations on the French side of the border to be of a very formidable description; and with much regret we read in our correspondent's letter of the increasing belief that the great continental powers have determined to send assistance to the king of Spain

The Paris papers have news from Constantinople, dated the 3d ult., in which it is said, that lord Strangford left that capital the day before, to attend the congress. He had previously a long conference with the Reis Effendi; and no doubt his presence at Verona will facilitate any arrangements that may be deemed necessary for the pacification of the east.

Paris, Oct. 7.—General Berton suffered the execution of his sentence on Saturday the 5th. He displayed the greatest calmness to the last moment.

THE CONGRESS.

The following is an extract of a private letter, which was received in London on Tuesday, dated Paris October 3:—

M. de Chateaubriand will leave Paris on Friday next, that is to say, to morrow, to proceed to the congress of Verena. This precipitate departure is attributed to the arrival of an *extra* ordinary courier yesterday at the department for foreign affairs. Our cabinet has much difficulty in believing the reality of the duke of Wellington's indisposition; some doubts were even expressed on this point in the council held yesterday, and this appears to excite intense disquietude. The fear was manifested that England was not entirely in accord with the French government, relative to Spain, and it was supposed, whether right or wrong I knew not, that in travelling as he does by easy stages, the duke of Wellington had in contemplation an interview at Tegero, with the emperors of Austria and Russia, previously to holding communication with any of the French plenipotentiaries.—You ought to know how far this supposition is correct. With respect to myself, it appears to me to be within the pale of human things, for it is more particularly the commencement of hostilities with Spain that certain men most irrationally desire. If, indeed, the real motive which has prevented the Christian princes from taking part with the Greeks, has been the fear of seeing war stirred up in Europe, is it possible that the same reason does exist with regard to Spain? This question answers itself. One circumstance concurs to shew how eagerly a war with Spain is desired. It is known that M. de Villele has wisely and unceasingly opposed it in the council, and, in consequence, insinuations are denounced against this upright minister. During several days past, it has been circulated in the Saloons, that he is in active correspondence with M. de Talleyrand, and that the latter conducts the ministry through his medium. Judge how far this is probable.

ARTICULO COMUNICADO.

Señor Redactor.

El decreto del Gefe español en Maracaybo contra los estrangeros, su fecha 15 de Septiembre, ratificado el 22 de Octubre último, ha dado motivo à una guerrilla diplomatica; cuyo campo de batalla se presenta en la gaceta que V. publica semanalmente. Esta campaña sostenida por hombres ilustrado, con las moderacion y dignidad que les impone su deber, lejos de herir la existencia fisica, proporciona ilustracion y conocimientos en la literatura relativa á los negocios de estado, que no esten al alcance comun de todos; pero si separandose de estos principios tan sagrados, se procede con animosidad é impudencia, prorrompiendose en denuestos, en lugar de razones legales, las heridas en el honor serán mas mortiferas, que las del acero y el plomo, y las consecuencias muy desastrosas al decoro de la nacion, de cuya parte se infringe, faltando á su instituto. No es esta guerra de aquellas en que se obtiene el triunfo por la fuerza superior de las armas, por la astucia, y la sagacidad militar: la victoria solo se alcanza en ella, por la razon y la justicia; y el público que es el juez, decide imparcialmente respetando siempre la santidad de la ley.

A ese mismo público nos dirijimos por medio del periodico de V., no como contendores en el negocio, sino como meros observadores de las siniestras interpretaciones, y violentas asercciones, con que se pretende eludir inexactamente la materia que se ha querido poner en odiosa cuestion. Nosotros no pertenecemos á la Yberia, y nos alegramos, por que la causa que sostiene contra *Colombia*, es la mas desesperada; y tanto, que declarandola virtualmente tal, las principales potencias de Europa, han reconocido en comprobante, el pabellon independiente que tremola. Tampoco pertenecemos a los Estados Unidos del Norte de America, y nos pesa; por que han sido á la verdad Norte de la ilustracion en el nuevo mundo, y de la felicidad de que principia a disfrutar, y quisieramos ser parte de esta gran familia. No se nos atribuya por esto, parcialidad, de que estamos muy distantes en la presente materia, pues como queda sentado, no somos parte en ella, y al paso que confesamos nuestra insuficiencia para tratarla, somos muy tristes organos para espresar y sostener los derechos de ninguna nacion, maxime no estando encargados de ello, ni necesitando de una curatela tan insignificante como la nuestra. Entremos en el asunto.

El Gefe español declaró por el articulo 1. de su decreto, „ que los estrangeros que vuelvan á tomarse ó encontrase al servicio militar, ó en cualquiera ramo de la administracion de los enemigos. (los Colombianos) ó con imprenta, ó de editores, ó redactores de algun periódico, papel ú otra relativa á la guerra actual, ó á asuntos de la América disidente, ó á la religion Catolica, ó de cualquiera manera ofensiva á la nacion, su gobierno, ó sus *subditos*, sufrirán la pena de muerte, previo un breve juicio militar, y se aplicarán á beneficio del erario, cuantas propiedades, muebles ó raises se les descubran."

Por el articulo 2 dice. „ Los estrangeros que se encuentren sin el egercicio y circunstancias que los que espresa el anterior articulo, pero introducidos en el país durante la ocupacion de él por los enemigos, serán aplicados á obras públicas por tres años, y confiscados á favor del tesoro nacional, todos los bienes que se les hallen." Todo lo cual ratificó por el articulo 3 de su segundo decreto.

Este es el hecho. Por consecuencia de él, el comandante de la corbeta de los Estados Unidos, Cyane, oficial mas antiguo de su marina en las indias occidentales, el señor Roberto Traill Spence, que se hallaba en esta isla cuando circularon por primera vez aquellos decretos impresos, hizo con fecha de 10 de Noviembre, su reclamacion y protesta en derechura al General en Gefe del egercito nacional español de costa firme, que la motibaba; la cual se publicó despues en el periodico de V. Ympacientes esperaban todos su contestacion, en la confianza de que tambien se daria à la prensa; ¿ pero cual ha sido nuestra sorpresa, cuando hemos visto que un oficial capitan que se dice del egercito, y llamarse Carlos Espada, ha tenido la libertad de arrogarse no solo las facultades de su Gefe General, sino las de la soberania de su nacion; con desprecio tambien del comandante principal de marina que se hallaba en esta, y contestar aquella reclamacion y protesta, con los mas desordenados sarcasmos é improperios? Entraremos por partes haciendo comparacion para comprobarlo, de lo espuesto por el comandante de la corbeta el Señor Spence, con lo contestado por el capitan del egercito Espada; pero desde ahora hacemos presente que este capitan, ó no es español, ó si lo és sabe poco su idioma, pues en lugar de *arrogarse* escribe *abrogarse*, lo que nos hace creer ignora que lo primero significa atribuirse, apropiarse usurpar lo que es ageno; y lo segundo anular, revocar lo que por ley ó privilegio está establecido.

Ya se ha demostrado el caracter con que el Señor Spence ha oficiado al Gefe del egercito español: veamos ahora el que se da el capitan Espada. Este dice que si un oficial de marina tiene derecho para dirigirse sin autoridad à un Gefe, un oficial de egercito puede *abrogarse* el de contestarle por medio de la prensa. El supuesto de que no tiene autoridad, está sin duda escudado en el deseo; pero tengala ó nó, esto no es del resorte, ni de un subalterno, ni de otro oficial que no sea el Gefe ó su substituto, á quien esclusivamente toca la excepcion; y contestar á nombre de él en una materia de estado, es suponerlo un imbecil, es meter la hoz en mies agena, es comprometer la nacion, es hacerse acreedor á las penas que las leyes imponen á los usurpadores de jurisdicciones que no son de su resorte. A este oficial segun su ordenanza, deberá ponersele en un consejo de guerra, y escarmentarle para egemplo de otros; pero el caso es, que exista el tal Espada, que ademas debe saber la notable diferencia que se versa entre un oficial subalterno como él, y un oficial general, y lo que sobre los atributos y subordinacion á estos prescribe la ordenanza, aun que sean de estraños cuerpos.

El Señor Spence dice al Gefe español „ que su declaracion es la mas despota y sanguinaria contra los estrangeros que animados por la gloria, por el comercio, ó por los deseos de ocupar otros destinos pacificos, se estableciesen en los territorios poseidos por los enemigos de la espa-

ña, que han sido reconocidos por los Estados Unidos como gobiernos independientes." Espada contesta que estos hombres son perturbadores del orden, revolucionarios, y militares de tierra y mar, que atacan y roban las propiedades de los españoles, con la mas escandalosa piratería; cuyo cuartel general está en Baltimore y New York, tolerado por el gobierno de los E. U. con el reconocimiento de la rebelion. La impugnacion es chistosa, pues tratandose de los que se hallan en COLOMBIA en el comercío, atraviesa los mares hasta el Norte; pero mas chistoso és, suponer que las naves tienen cuartel general en lugar de arsenal. Aqui se trata de los estrageros pacíficos, ó de los que habla el Gefe español que es lo mismo, en el articulo 2 copiado; pero lo que se pretende huyendo de la dificultad, es embrollar y alucinar á los incautos. Nos parece que el capitan Espada no está calculado para entrar en esta materia, ámenos que piense que escribe para esportilleros y aguadores. Eso de piraterías es muy largo para este papel: otro lo aclarará, y hara ver el noble proceder de los E. U.

„ Un manifiesto tan estraordinario (añade el Señor Spence), tan contrario á los derechos de las naciones, tan perjudícial y poco digno del presente sígio, no puede menos que causar admiracion, y llamar la atencion de todos aquellos que desean conservar la civilisacion, *contra las incursiones de la barbarie, ó que tienen derecho de dar su proteccion contra el despotismo militar.*" El erudíto Espada contesta debe causar admiracion, que aun en America haya gefes españoles con bastante energía, para mantener la dignidad nacional &. ¿Y es esto satisfacer la cuestion? ¿Es de este modo que debe quedar vindicado el autor de la proscripcion de todas las naciones? ¿Es asi como el público será convencido? Despues sigue diciendo que el general Miranda, Doucudray, W. Robison han sido protegidos en los E. U. para favorecer á COLOMBIA contra la españa y que últimamente han venido á la Guayra la corbeta Hercules y bergantin Vencedor. Prescindimos de la realidad de estos hechos, pero dandolos como ciertos diremos, lo primero: que todo esto está ultimamente declarado como especulacion mercantil, en que no intervienen los gobiernos, pues sería obstruir el comercio, una de las principales columnas de todo estado, por lo cual en los del Norte se revocó la ley de 3 de Marzo de 1817 por la que se destruyeron los establecìmientos de la isla Amelia, donde los agentes de Megico preparaban sus espediciones para la independencia. Lo segundo: que esto sería un pretesto del representante de la España, Espada, solo con respecto á los E U.; pero comprehendiendo el decreto los estrangeros de todas las naciones no satisface, y se convence la insuficiencia de sus escepciones. Lo tercero: que si ellas fueran legales, las Americas independientes del sur, tendrian un derecho para negar sus puertos y comercio á la Rusia por que proveyó á la españa con 9 navios de guerra y seis ó siete fragatas para conducir tropas contra ellas: á la Francia por los bergantines de guerra que construyó á los mismos fines; y á la Inglaterra, por los elementos que subministró para la espedicion de Morillo; pero los Americanos, al paso que no claudican, saben que el arte de hacer la guerra á sus opresores, no es el de chocar con las naciones, como por su impotencia hacen los mandatarios de la españa; sino combatirlos y destruirlos en todas partes.

Sigue el Señor Spence. „ Como General en Gefe de las tropas reales inútilmente empleadas en Venezuela, V. E. es responsable únicamente al Rey por su conducta hácia sus subditos, mas por todo acto de robo crueldad, y oprecion cometida contra estrangeros, por su prision injusta ó ilegal, por la captura ó confiscacion de su propiedad, por su degradacion, segun el edicto mencionado, V. E. será responsable al mundo entero, pues por semejantes actos de hostilidad V E. guerrea indistintamente contra todos los gobiernos, y hollando los sagrados derechos del hombre, desafia las naciones que se gobiernan por leyes y usos." Espada dice á este articulo, que la responsabilidad de su General en Gefe como tal, es á la nacion y al mundo civilisado; por lo que debemos esperar su consignacion para ser juzgado; y en cuanto á robos, crueldades, y opresiones, asegura, que las naciones le aprobaran, y que no es contra los gobiernos, sino contra los aventureros que bajo la falsa apariencia de paz, vienen á hacer la guerra contra los españoles. Linda esculpacion contradictoria de la anterior, pues aqui son de paz, y allá militares perturbadores; pero sea como fuere son aventureros los propietarios que con crecidos fondos se entregan á aumentar el comercio de su nacion? ¿se cree que su gobierno los abandonará á la sed hidropica de sus opresores? Digalo el de Curazao en su reclamacion enérgica que acaba de hacer: ya veremos las de los demas.

„ La guerra (sigue el Señor Spence) bajo su aspecto mas suave es una calamidad que debe ser sensible, mas cuando á todos los horrores compañeros inseparables de ella, se añaden crueldades cometidas sin necesidad &, entonces es un azote infernal que la política y la humanidad deben impedìr." El eminente Espada confesando el axioma, supone que esta guerra la hacen los estrangeros, y no los Colombianos, y que si fuera solo con estos su lucha, la sostendrian conforme al derecho de gentes, por que los estravios, y errores en política no son crímenes. Los lectores saben muy bien que todas las Americas han hecho por si solas su transformacion; que á su denuedo se debe el esterminio de los tiranos: que su denuedo solo, bastó para hacer desaparecer en COLOMBIA los 15.000 guerreros que trajo Morillo, y aun á este mismo y sus secuases; y que su denuedo basta para conservar su libertad é independencia. En cuanto á solicitar elementos para repeler las huestes carniboras que pretenden devorarlos, son recursos que adoptan todas las potencias del mundo, y la misma españa los ha pordioseado, y aun en el dia puede decírse sostiene su tenáz y torpe empeño cuasi de limosna.

Como sin transiciones no podía tener todo el influjo que se prometia el capitan Espada, con su germania ó gerigonza, omitió satisfaccer en su lugar la observacion que se hizo sobre la inutilidad de las tropas reales en COLOMBIA y la acusacion de robos, y crueldades, y se contrae á ellos á hora, asegurando en cuanto á lo primero: que esas mismas tropas sostendrán las providencias contra los perturbadores del orden. Lo creemos muy bien, pero entre ellos, por que aun yendose á una isla desierta, será preciso sostengan y conserven en respeto su caudillo; pero pensarlo en COLOMBIA es un delirio.— Y en cuanto á lo segundo, esto es sobre los robos y crueldades, contesta: que el Señor Spence fige la atencion en los que los piratas de los Estados Unidos han cometido contra los españoles. En buena lógica esta es una confesion categórica, lisa y llana: los españoles dice: somos ladrones y crueles, pero los de los E. U. lo son tambien. Lo uno carece de prueba á saber: la imputacion á los E. U.; y lo otro no la necesita por la notoriedad, y la misma conformidad de la parte agresora. Quisieramos que el capitan Espada fuese mas delicado, pues por que otro es criminal, el que lo observa no está autorisado para serlo.

El Señor Spence observó tambien al Gefe español „ que protestaba por sus compatriotas por semejante violencia contra la garantia de las leyes, y usos establecidos, los cuales ningun soldado cristiano combatiendo por la gloria, su monarca ó su patria, podrà jamas violar impunemente; y que el soldado, cuyo acero se mancha con la sangre de hombres inofensivos vertida sin necesidad, no adquiere el laurel del valiente, sino la reputacion de un vil." Los soldados españoles, se contesta, jamas mancharán su espada en la sangre inocente; son tan valientes en el combate, como humanos con los rendidos. Es preciso mucha osadia, ó mucha ignorancia para esta asercion. A ella se le podria responder con lo que egecutaron en las Américas, en su descubrimiento; con su conducta en los Payses bajos; con el suceso en Tesalónica; con la capitulacion en Granada con el rey mahometano Boabdilla; con lo que en estos doce últimos años han sufrido esas mismas Americas, y con todos los acontecimientos de su historia, que horrorisan; pero no es de este lugar.

El Señor Spence continua „ el bloqueo declarado por el Señor Morillo á que V. E alude, no existe ni ha sido anteriormente egecutado segun las reglas prescritas por la decision general de las mas altas autoridades, y legitimadas por el tiempo y consentimiento universal. En consecuencia no ha sido mas que un pretesto para interrumpir nuestro comercio legitimo, para apoderarse y detener nuestra propiedad, para insultar y maltratar nuestros marineros, y para permitir el saqueo y ultrage; males que ha causado. Nuestro capitan satisface „ asegurando que por principio general todo gobierno tiene un derecho incontestable de bloqueo sobre las costas de naciones con quienes esté en guerra." Parece una verdad innegable; pero este bloqueo ha de ser real y efectivo, y solo sobre articulos de contrabando, y no imaginario, ni de especies indiferentes. Si tal conducta fuese recibida seria una burla el comercio de las naciones. Recuerda otros bloqueos, pero tan en vano, como que ellos surtieron su efecto solo cuando habia fuerzas que lo sostubiesen; y de aqui desciende á reflexiones pueriles y despreciables, que por demasiado comunes no observamos; tales como la de que su guerra con las Americas no es de nacion á nacion, sino una medida de policia que la españa egerce sobre una de sus provincias en rebelion. Buena fatuidad! lo mismo pudo haberse dicho por los sarracenos, cuando la españa sacudió su yugo que por 800 anos sufrió, cuya prescripcion de dominio era mas fundada que la de 300 que tenian las Americas. Esto que acontece ahora ha acontecido en todas las transformaciones de los imperios y monarquias del mundo; pero no faltan españoles que creen que los E. U. por ser república no deben ser considerados como nacion, y que lo mismo sucede con las demas de la America. ¡Que de males acarrea la ignorancia! Y que nausea causa oir que los españoles tienen politica! Que falcedad!

El Señor Spence dijo tambien „ que algun dia se exigiría la restitucion de los robos al comercio de los E. U bajo la sancion de aquel entredicho de papel." Su adversario conviene otra vez en ellos, y los califica de justos por los que hacen los piratas de Baltimore que cruzan en estos mares. Llama piratas á los corsarios de COLOMBIA que dice estar tripulados con Americanos; y añade la fanfarronada de que si los E. U. declarasen mas bien la guerra conforme al derecho de gentes, que no del modo que la hacen, aun que por un momento cogieran algunos buques mercantes; por contra, una nube de corsarios haria ver al comercio Americano, que si la paciencia española ha sido escesiva, se debe no à la falta de valor, sino à su respeto à los pactos mas sagrados. Esta si que es como el mismo Espada dice arrogancia castellana, que por proverbio en ridiculo, sirve de comparacion a las baladronadas. Se queja de que los piratas de COLOMBIA no los dejan respirar, sin que puedan remediarlo, y se hace obstentacion de que arrollaran à la primera potencia del nuevo mundo, que puso limites à la de Europa. Esto exige mas bien piedad que contestacion; y tanta, que seguidamente tiene la debilidad de esclamar que la conducta de los E. U. es hostil y agresora, citando hechos que dice lo justifican; en lo que se contradice, pues siendo como asegura es tan superior la españa, podia reprimirlos, y no lamentarse implorando como implora del Señor Spence consiga que sus compatriotas dejen de violar el tratado entre S. M. C. y los E. U. de 1819, pues entonces la nacion española seria sincera amiga, asegurandole por conclusion de esta deprecacion, que si los E. U. mudan de conducta, los puertos de Venezuela como los demas de America, le seràn abiertos para su comercio. Esto causa risa: ¡que necesidad tendràn los E. U de recibir favores de Europa, que como de justicia, y de preferencia le prodigan sus hermanos en este hemisferio!

Para terminar su protesta el Señor Spence, manifestó al Gefe español „ que todos los agravios y perjuicios recibidos por los ciudadanos de la Union, sea en sus personas ó propiedades, en consecuencia de los decretos ilegales citados, se añadiràn al catalogo de los ya sufridos, por los cuales la espana será responsable; y contra tales agravios y perjuicios protestó &c. El eminentisimo Espada contesta, que el Señor Spence dirija estas protestas à su gobierno para que reprima la agresion, pues en tanto existiràn las medidas de retaliacion y repulsas; cuyos resultados el Gefe español de Venezuela en nombre de la nacion protesta contra todas las naciones que hostilicen las provincias de su mando, y en particular contra los E. U que mas directamente emplean sus fuerzas y agencias. Este discurso nos parece fraguado sino en un hospital de locos tolerados, en un banquete como los de Alfarache. Para tal pupilo tal tutor; ó para tal vasallo tal soberano. Por este lenguage sabemos lo que ignorabamos, que el Gefe español sedicente de Venezuela, depende del sapientisimo Espada, pues ya le previene la conducta que ha de observar, y lo que debe contestar. Permitasenos digamos que este gabierno se parece al de Tello, que como anda él asi va ello. Parece que los actuales corifeos se creen que el tiempo presente es el de Cortés ó Pizarro. Mas ¿donde estan esas provincias que se jacta manda?— ¡Sin duda son como las de Sancho! Si hubiera algun imitador de Cervantes, podia sacar de esta historieta un nuevo Quijote en COLOMBIA, mucho mas critico y burlesco que el de la Mancha y Cantabria. ¡Provincia de su mando! en los espacios de la imaginacion! Su posesion en lo que ocupa es tan momentanea y precaria como la que disfrutan los salteadores de camino en las grandes poblaciones, No bien entró à mucha costa en Maracaybo, cuando saqueandolo facilmente, ha tenido que dejarlo à discresion de los que venian por segunda vez à terminar su osadia, huyendo despavoridamente y sus miserables restos con la velocidad de un galgo, en busca de su sepulcro en la provincia de Coro.

En fin, nuestro estadista Espada vuelve á majar en el hierro helado de que esta no es guerra de nacion á nacion sino de familia que quiere emanciparse; que su nacion ha tomado medidas que terminarán en breve las disenciones a satisfaccion de todo el mundo comercial, sin necesidad de que los vecinos se introduzcan à dar pàbulo. Si esto no fuera como es una ficcion, diriamos que hace el necio al fin lo que el discreto al principio: el clamor general es el reconocimiento de la independencia, esta es la única medida y con ella al paso que cesaràn las quejas, todo serà concluido. De lo contrario no habrá nacion que deje de consagrarse á proteger la causa de las Americas, pues asi como un juez protege à un hijo mayor, oprimido por su padre, ellas como jueces en este caso, reprimiràn la terquedad de la que se decia madre. Para coronacion del panfleto dice el invicto Espada, que la españa dió libertad à la Europa cuando la aterró y unció à su carro el mayor de los tiranos, y que asi volverà à someter à Venezuela a su anterior yugo. Esta impudencia es caracteristica: el mundo entero sabe que sino hubiera sido el todo de la Europa, la españa habria sucumbido; y sabe tambien que si siendo los opresores poseedores de COLOMBIA, no pudieron conservarla, ¿como podràn reconquistarla? El autor quiere convertirse en ludibrio, asi como el de la nota, que osadamente supone que la protesta del Señor Spence es sugerida por españoles espurios que hacen alarde de haber desertado de la causa española. El Señor Spence es bien conocido, y jamas ha necesitado de directores para sostener los derechos de su nacion, à diferencia de los españoles, que ignoran ellos mismos los que les competen; pues divididos en la peninsula en una sangrienta lucha, no saben la verdadera soberania que deben conservar, y que les ha de gobernar: de allà seràn sin duda esos espurios, pues los Americanos no son españoles, y asi no serà estraño aspiren à turbar la isla, y conmoverla, como la misma nota dice, para señorearse en ella, por ser el único punto de apoyo y hospitalidad que han encontrado para sostener las catàstrofes de la costa firme; de manera que pueden decir que de ella sacan mas fruto y ventajas, que de su cadavérica peninsula; y en cuya remuneracion su gefe ha condenado à sus dignos hijos, y de toda la Olanda, à penas capitales y de presidio con confiscacion de bienes. ¿Pero que estraño es, cuando por solo que se hable contra los subditos del gobierno español se impone à todos la misma pena de muerte y confiscacion de bienes? Los encomios al autor de la carta son asi mismo en lo que se vilipendian; y el farrago de amenazas, como los ladridos que dan los perros à la luna, sin poder turbar ni ofuscar su carrera, y esplendor.

Tienen el honor de saludar à V. Señor Redactor con toda consideracion,

LOS OBSERVADORES.